

## **GUIÓ del Pregó de les festes de Sant Anastasi de Lleida**

Dijous 10 de maig

Il·lustríssim Senyor Paer en Cap, corporació municipal, autoritats, amigues i amics,

D'entrada permetin-me que expressi el meu **agraïment a La Paeria**, per haver-me ofert l'oportunitat de pronunciar el **pregó de les Festes de Maig**.

Lleida és tota **una peça de convicció** sobre la **història del nostre país** i sobre la **seva obertura a la Península ibèrica i a la Mediterrània i Europa**.

La **Catalunya Vella**, dels Pirineus fins a Barcelona, era cristiana i franca: una marca europea en península mora.

La capital moral era Ripoll; els líders, abats i bisbes.

La **Catalunya Nova** (les actuals províncies de Tarragona i Lleida, aproximadament) era tan mora com cristiana, i també jueva: mestissa.

Fa uns anys recordava amb els ministres del Marroc Ben Aïssa i Benaroch, que les seves famílies havien deixat petja a casa nostra, a Vinaixa i Vinarós.

Com diu la **Declaració de Lleida com a Capital de la Cultura Catalana 2007**, citant la **Crònica de Ramon Muntaner** de l'any **1325**: "*Barcelona és cap de Catalunya en la marina, e en la terra ferma Lleida*".

Amb l'alcalde Siurana vem celebrar com es mereixia la tradició de la Carta de població lleidatana.

I amb Josep Pané, Jaume Magre, Felip Lorda i tants altres vem travar un teixit de relacions estretes que van culminar en una política de regadius ambiciosa.

Es més, va ser a Tàrrrega on va prendre forma inicialment el projecte de creació de Ciutadans pel Canvi i de la seva aliança amb el socialisme català per a dur a un canvi de paradigma polític a Catalunya.

**La història i les arrels** proporcionen als nostres **projectes** una major profunditat – el terreny necessari per prendre impuls.

Ahir, dia d'Europa, vaig estar passejant per l'anella olímpica de Montjuic, on fa 15 anys vem inscriure els noms dels inspiradors del federalisme europeu i a on ara hauríem d'afegir els de Joan Reventós, Anton Canyellas i Antoni Gutierrez. No és bo no mirar enrere abans de mirar endavant.

Però la mirada que convé és a l'hora sobre el temps i en el espai. I en l'espai Lleida és una afirmació física, incontrovertible i rotunda.

Com li he sentit dir alguna vegada a l'**Alcalde Angel Ros**, Lleida fou, durant molts anys, **una silueta, la de la Seu Vella**.

Certament aquesta silueta **ubicava el viatger al seu pas** però sense detenir-lo en un trajecte més llarg.

**La ciutat no era un referent, sinó gairebé un accident geogràfic.**

Avui en canvi **Lleida no és solament un referent metropolità de la Catalunya interior**, sinó que també

**ho és d'una Euroregió emergent que enllaça Catalunya, Espanya i Europa.**

**És el moment de mirar endavant.**

**Heu de valorar la vostra història i protagonitzar el futur.**

**Aquest és l'objectiu que ha orientat els darrers anys la col·laboració entre la Generalitat i La Paeria.**

**Amb els projectes de regeneració urbana de La Mariola i el Centre Històric en marxa.**

**Amb un dels Eixos Comercials més llargs d'Europa.**

**Amb la creació de sòl industrial i de sòl per habitatge de protecció oficial.**

**Amb la creació del Parc Tecnològic de Gardeny, conjuntament amb la Universitat de Lleida.**

**Amb l'atracció d'empreses punteres i la consolidació de Lleida com a capital de l'agroindústria.**

**Amb l'Aeroport d'Alguaire.**

**I amb l'arribada del Tren d'Alta Velocitat al centre de la ciutat.**

**Avui la geografia i la política comencen a anar de la mà i Lleida està més capacitada per projectar-se a Europa.**

**Les relacions directes entre Estats** es complementen ara amb **relacions directes entre nacions, regions, i municipis**.

**L'èxit de la UE i la globalització** han convertit l'Estat en petit pels grans assumptes i en excessiu pels problemes de proximitat.

Els **Estats** han d'entendre que les **competències que cedeixen "per sota", les compensen amb la sobirania europea que creen "per dalt"** cap a un món globalitzat.

No és fàcil, certament. Hem de ser comprensius amb els estats perquè els toca admetre que són més que res els intermediaris de tot plegat però no els executors.

Que les competències se'ls en van amunt i avall. Que Europa ja és la titular de la moneda i ho serà aviat de l'exèrcit. I que quasi totes les competències socials, educatives etc. van avall.

A Barcelona l'any 1907 ja es va començar a fer ensenyament des de la ciutat, com a Chicago. Només va ser un tast d'una "devolution" que havia d'esperar encara 100 anys per a realitzar-se del tot.

Gran Bretanya està admetent que té una Corona i dos Regnes. Escòcia té Parlament i tindrà govern nacionalista.

Mentrestant a Itàlia es crea un partit directament europeu.

**Tots, regions, estats i ciutats, com Lleida, esteu cridats a jugar, en part, un paper canviant en un escenari obert.**

En poc temps, espero, tindrem una **nova organització territorial** que dotarà les Terres de Ponent d'institucions pròpies.

**Es necessària la veu dels territoris** al costat de **l'empresa** i de la universitat i del coneixement. **Catalunya i l'Espanya en xarxa** seran imparables.

**Un rebuig, un retard ulterior o una modificació substancial** de l'Estatut després de la seva aprovació al Parlament de Catalunya, al Congrés d'Espanya, al Senat, i al Referèndum del 18 de juny passat, **fora un escenari realment desconcertant.**

**Lopez Burniol, en un col·loqui de Catalunya Segle XXI, dimarts passat, es preguntava:**

**Poden els jutges esmenar el que el poble ha referendat?**

**El principi de plurinacionalitat** - encara que de manera no prou explícita- és recollit a la pròpia Constitució de 1978. El problema va venir després amb la teoria del "café para todos".

No és que no hi puguin haver altres autonomies, però pretendre que Catalunya, Euskadi i Galícia, tenen el mateix grau de diferència que les regions de parla castellana i drets de successió diferents, per exemple, és innecessari.

Mentre vaig exercir la meva responsabilitat com a President vaig estar d'acord amb tractar d'obtenir un **Estatut de Catalunya** digne, vist que la Constitució, tal com fora desitjable, no era fàcilment modificable per a incloure-hi una Catalunya clarament diferenciada.

Espero que no hi hagi canvis substantius en l'Estatut. I ho diu en ex - president que va maldar per obtenir-lo però que l'hagués volgut més breu, declaratiu i intel·ligible per a la població. Jo estic d'acord amb Angela Merkel vol la Constitució Europea com més breu millor. L'extensió de l'Estatut s'explica per l'experiència de Catalunya en aquests temes.

### **L'Estatut s'està desenvolupant sense vacil·lacions.**

El govern ho està fent be. I sap que moltes de les qüestions decisives, com els aeroports, l'alta velocitat, la ubicació de seus estratègiques, la celebració de grans esdeveniments etc., no depenen de l'Estatut.

La situació d'EADS (la fàbrica de l'Airbus a Tolosa de Llenguadoc), que no és boiant, el retard en la connexió de l'alta velocitat a Barcelona i La Jonquera, la manca d'alta velocitat amb València, les inversions aeroportuàries i les connexions aèries, l'ambició en l'estructuració en positiu de l'Euroregió – més que no pas l'empeny en anomenar catalans tots els països que ens envolten – això és el que compta.

Hem de **forjar la nostra nació a través de l'economia i la cultura.** I des de baix, des dels municipis.

I també hem de **projectar-la a una Europa** que donarà nou sentit **a la nostra història, més ben dit, al nostre futur.** No es tan important haver estat una part de Catalunya Marca Carolíngia com ser ara tot Catalunya un motor d'Europa.

I aquesta nova pàtria necessitat **avançar cap a una democràcia amb partits i institucions d'àmbit europeu i amples fronteres. Començant, com dic, des de baix. Des de la proximitat.**

**Aquest és també el temps dels municipis de progrés com Lleida.**

**Una ciutat que venç l'aïllament, que guanya en prestigi i en confiança per part de la ciutadania i que dóna confiança al país.**

**Visca Lleida i visca Catalunya!**